

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 1328

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Măști, 31 decembrie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.225. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru aprobarea relocării unui cuib de barză (<i>Ciconia ciconia</i>) de pe raza comunei Branștea, județul Galați	2–3
3.226. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru aprobarea relocării unui cuib de barză (<i>Ciconia ciconia</i>) de pe raza comunei Joseni, județul Harghita	3–4
3.542/6.641. — Ordin al ministrului culturii și al ministrului finanțelor pentru completarea anexei nr. 2 la Normele metodologice privind perceperea, încasarea, utilizarea, evidența și controlul destinației sumelor rezultate din aplicarea timbrului literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii și de divertisment, precum și procedura de solicitare și comunicare a opțiunilor titularilor de drepturi de autor sau ale titularilor de drepturi conexe dreptului de autor ori, după caz, ale moștenitorilor acestora, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor și al ministrului finanțelor publice nr. 2.823/1.566/2003	5
6.002. — Ordin al ministrului sănătății privind completarea anexei la Ordinul ministrului sănătății publice nr. 824/2006 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și funcționarea Inspecției Sanitare de Stat	6
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 79 din 18 noiembrie 2024 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	7–15

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru aprobarea relocării unui cuib de barză (*Ciconia ciconia*) de pe raza comunei Braniștea, județul Galați

Având în vedere Referatul de aprobare nr. DGB/141.084 din 5.12.2024 al Direcției generale biodiversitate, ținând seama de Avizul Academiei Române nr. 403 din 25.09.2024,

luând în considerare prevederile art. 1 alin. (1) lit. c) din Procedura de stabilire a derogărilor de la măsurile de protecție a speciilor de floră și faună sălbatice, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 203/14/2009,

în temeiul prevederilor art. 38 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, al art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Prin derogare de la prevederile art. 33 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă relocarea unui cuib de barză (*Ciconia ciconia*) din comuna Braniștea, str. Lascăr Catargiu nr. 47, județul Galați, în proximitatea locului unde se află actualul cuib, nu mai departe de 100 metri de acesta.

Art. 2. — (1) Derogarea se stabilește de la data intrării în vigoare a prezentului ordin până la migrația de primăvară a berzelor, dar nu mai târziu de 25 martie 2025.

(2) Relocarea cuibului de barză se realizează cu personal tehnic de specialitate, în prezența unui reprezentant al Agenției pentru Protecția Mediului Galați.

(3) Pentru activitatea prevăzută la alin. (2) se va solicita și obține autorizația de mediu pentru recoltare/capturare.

Art. 3. — (1) În termen de cel mult 7 zile de la data relocării, solicitantul are obligația să transmită agenției județene pentru protecția mediului de pe raza administrativ-teritorială unde s-a desfășurat acțiunea de relocare un raport asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute.

(2) Modelul raportului asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(3) Agenția județeană pentru protecția mediului transmite Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, în maximum 30 de zile de la data aplicării derogării, un raport referitor la rezultatele acesteia în baza datelor prevăzute la alin. (1).

Art. 4. — Controlul aplicării derogării se exercită de către personalul împuternicit din cadrul subunităților teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de protecția mediului.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Dan-Ștefan Chiru,
secretar de stat

ANEXĂ

R A P O R T
asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute

— model —

Solicitant

.....

Specia pentru care s-a acordat derogarea

.....

Numărul exemplarelor

Stadiul de dezvoltare

Starea exemplarelor înainte de prelevare

Starea exemplarelor după prelevare

Locul de prelevare

.....

Data prelevării

Mijloace, instalații și metode avute în vedere

.....

Stocarea și destinația specimenelor

MOTIVUL RECOLTĂRII/DEROGĂRII

- În interesul protejării faunei și florei sălbatice, precum și al conservării habitatelor naturale
- Pentru prevenirea producerii unor daune importante, în special asupra culturilor agricole, animalelor domestice, pădurilor, pescăriilor, apelor și altor bunuri
- În interesul sănătății și al securității publice sau pentru alte rațiuni de interes public major, inclusiv de natură socială ori economică, și pentru consecințe benefice de importanță fundamentală pentru mediu
- În scopuri de repopulare și reintroducere a acestor specii, precum și pentru operațiuni de reproducere necesare în acest scop
- Pentru a permite, în condiții strict controlate, într-o manieră selectivă și într-o măsură limitată, prinderea sau deținerea unui număr limitat și specificat de exemplare
(Așașiți documentele care să justifice recoltarea exemplarelor în conformitate cu motivul derogării.)

Data

Semnătura

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN
pentru aprobarea relocării unui cuib de barză (*Ciconia ciconia*)
de pe raza comunei Joseni, județul Harghita

Având în vedere Referatul de aprobare nr. DGB/141.087 din 5.12.2024 al Direcției generale biodiversitate, ținând seama de Avizul Academiei Române nr. 402 din 25.09.2024, luând în considerare prevederile art. 1 alin. (1) lit. c) din Procedura de stabilire a derogărilor de la măsurile de protecție a speciilor de floră și faună sălbatice, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 203/14/2009,

în temeiul prevederilor art. 38 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, al art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Prin derogare de la prevederile art. 33 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă relocarea unui cuib de barză (*Ciconia ciconia*) din comuna Joseni, drm. Borzont nr. 129, județul Harghita, în

proximitatea locului unde se află actualul cuib, nu mai departe de 100 metri de acesta.

Art. 2. — (1) Derogarea se stabilește de la data intrării în vigoare a prezentului ordin până la migrația de primăvară a berzelor, dar nu mai târziu de 25 martie 2025.

(2) Relocarea cuibului de barză se realizează cu personal tehnic de specialitate, în prezența unui reprezentant al Agenției pentru Protecția Mediului Harghita.

(3) Pentru activitatea prevăzută la alin. (2) se va solicita și obține autorizația de mediu pentru recoltare/capturare.

Art. 3. — (1) În termen de cel mult 7 zile de la data relocării, solicitantul are obligația să transmită agenției județene pentru protecția mediului de pe raza administrativ-teritorială unde s-a desfășurat acțiunea de relocare un raport asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute.

(2) Modelul raportului asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(3) Agenția județeană pentru protecția mediului transmite Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, în maximum 30 de zile de la data aplicării derogării, un raport referitor la rezultatele acesteia în baza datelor prevăzute la alin. (1).

Art. 4. — Controlul aplicării derogării se exercită de către personalul împuternicit din cadrul subunităților teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de protecția mediului.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Dan-Ștefan Chiru,

secretar de stat

București, 13 decembrie 2024.

Nr. 3.226.

ANEXĂ

R A P O R T
asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute

— model —

Solicitant

.....

Specia pentru care s-a acordat derogarea

Numărul exemplarelor

Stadiul de dezvoltare

Starea exemplarelor înainte de prelevare

Starea exemplarelor după prelevare

Locul de prelevare

Data prelevării

Mijloace, instalații și metode avute în vedere

Stocarea și destinația speciemenelor

MOTIVUL RECOLTĂRII/DEROGĂRII

- În interesul protejării faunei și florei sălbatice, precum și al conservării habitatelor naturale
- Pentru prevenirea producerii unor daune importante, în special asupra culturilor agricole, animalelor domestice, pădurilor, pescăriilor, apelor și altor bunuri
- În interesul sănătății și al securității publice sau pentru alte rațiuni de interes public major, inclusiv de natură socială ori economică, și pentru consecințe benefice de importanță fundamentală pentru mediu
- În scopuri de repopulare și reintroducere a acestor specii, precum și pentru operațiuni de reproducere necesare în acest scop
- Pentru a permite, în condiții strict controlate, într-o manieră selectivă și într-o măsură limitată, prinderea sau deținerea unui număr limitat și specificat de exemplare
- (Atașați documentele care să justifice recoltarea exemplarelor în conformitate cu motivul derogării.)

Data

Semnătura

MINISTERUL CULTURII
Nr. 3.542 din 11 decembrie 2024

MINISTERUL FINANTELOR
Nr. 6.641 din 5 decembrie 2024

ORDIN

pentru completarea anexei nr. 2 la Normele metodologice privind perceperea, încasarea, utilizarea, evidența și controlul destinației sumelor rezultate din aplicarea timbrului literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii și de divertisment, precum și procedura de solicitare și comunicare a opțiunilor titularilor de drepturi de autor sau ale titularilor de drepturi conexe dreptului de autor ori, după caz, ale moștenitorilor acestora, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor și al ministrului finanțelor publice nr. 2.823/1.566/2003

În temeiul art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și ministrul finanțelor emit următorul ordin:

Articol unic. — La punctul 3 „Unitățile beneficiare” din anexa nr. 2 „Timbrul cinematografic” la Normele metodologice privind perceperea, încasarea, utilizarea, evidența și controlul destinației sumelor rezultate din aplicarea timbrului literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii și de divertisment, precum și procedura de solicitare și comunicare a opțiunilor titularilor de drepturi de autor sau ale titularilor de drepturi conexe dreptului de autor ori, după caz, ale moștenitorilor acestora, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor și al ministrului finanțelor publice nr. 2.823/1.566/2003, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 873 din 9 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, după subpunctul 2 se introduce un nou subpunct, subpunctul 3, cu următorul cuprins:

„3. Asociația pentru Promovarea Filmului Românesc (A.P.F.R.), cont de virament RO24 BRDE 410S V218 5731 4100, BRD Groupe Société Générale, sucursala Batiștei.”

p. Ministrul culturii,
Diana-Ștefana Baciuna,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor,
Alin Marius Andrieș,
secretar de stat

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind completarea anexei la Ordinul ministrului sănătății publice nr. 824/2006 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și funcționarea Inspecției Sanitare de Stat**

Văzând Referatul de aprobare al Inspecției Sanitare de Stat nr. 6.002 R din 17.12.2024,

având în vedere prevederile art. 27 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — În anexa la Ordinul ministrului sănătății publice nr. 824/2006 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și funcționarea Inspecției Sanitare de Stat, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 617 din 18 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare, după articolul 7 se introduce un nou articol, articolul 71, cu următorul cuprins:

„Art. 71. — (1) În situația în care personalul împuternicit de ministrul sănătății din cadrul Inspecției Sanitare de Stat a Ministerului Sănătății efectuează acțiuni de inspecție sanitară de stat la nivel național, conducerea Inspecției Sanitare de Stat din cadrul Ministerului Sănătății solicită, în prealabil, direcției de sănătate publică în a cărei arie administrativ-teritorială au loc acțiunile de inspecție sanitară de stat desemnarea unei/unor persoane împuternicite de ministrul sănătății din cadrul Serviciului control în sănătate publică care să participe împreună cu echipa de control a Inspecției Sanitare de Stat din cadrul Ministerului Sănătății la respectivele acțiuni de inspecție sanitară de stat.

(2) Personalul împuternicit de ministrul sănătății din cadrul Inspecției Sanitare de Stat a Ministerului Sănătății împreună cu persoana/persoanele împuternicite/împuternicite de ministrul sănătății din cadrul Serviciului control în sănătate publică al direcției de sănătate publică în a cărei arie administrativ-teritorială au loc acțiunile de inspecție sanitară de stat efectuează acțiuni de inspecție sanitară de stat, întocmesc procesul-verbal de constatare și aplică sancțiuni contravenționale, după caz, pe formularele direcției de sănătate publică în a cărei arie administrativ-teritorială au loc acțiunile de inspecție sanitară de stat.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 79**din 18 noiembrie 2024**

Dosar nr. 1.970/1/2024

Alina-Corina Corbu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag Marian Budă	— președintele Secției I civile — președintele delegat al Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Cristina Truțescu	— judecător la Secția I civilă
Ileana Ruxandra Tirică	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Mihaela Mîneran	— judecător la Secția a II-a civilă
Cristian Daniel Oana	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Daniel Gheorghe Severin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Nicoleta Ghica-Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Mihaela Voinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Bogdan Cristea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările ulterioare („Regulamentul”).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena-Mădălina Ivănescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 165/117/2024, la care a fost conexas Dosarul nr. 2.218/1/2024, având ca obiect sesizarea

formulată de Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.302/40/2023.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând următoarele: (i) la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; (ii) părțile nu au depus puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

6. De asemenea, referă asupra faptului că au fost transmise de către instanțele naționale hotărâri judecătorești și opinii teoretice exprimate de judecători în materia ce face obiectul sesizării, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la această problemă de drept.

7. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

8. Prin Încheierea din 2 septembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 165/117/2024, Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și proceselor privind prestații de asigurări sociale („Ordonanța de urgență nr. 62/2024”), sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă, subsecvent reținerii aplicabilității anexei nr. VII a Legii nr. 153/2017, în aplicarea dispozițiilor art. 1 din anexa nr. VII a Legii nr. 153/2017, stabilirea nivelului de salarizare a personalului tehnic, economic și socioadministrativ din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății, trebuie să se realizeze la nivelul maxim al anului 2022.”

9. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept cu nr. 1.970/1/2024.

10. Prin Încheierea din 9 octombrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.302/40/2023, Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă, în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) și ale art. 36 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările

și completările ulterioare, salarizarea personalului tehnic, economic și socioadministrativ din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, dar care nu se află în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății (respectiv nu se regăsesc în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 44/2010), se realizează potrivit anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017”.

11. Sesiunea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție cu nr. 2.218/1/2024, dosarul fiind conexas la Dosarul nr. 1.970/1/2024.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

12. *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare („Legea nr. 153/2017”)*

„Art. 2. — Domeniul de aplicare

(1) Dispozițiile prezentei legi se aplică:

(...)

c) personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii; (...).”

„Art. 36. — Reîncadrarea personalului

(...)

(3) Salarizarea personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea, în coordonarea Guvernului, ministerelor și a celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, din cele aflate în coordonarea prim-ministrului, precum și din cele aflate sub controlul Parlamentului se realizează potrivit anexei nr. VII, în limita cheltuielilor de personal aprobate. (...).”

„Anexa nr. VII — Reglementări specifice personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea, în coordonarea Guvernului, ministerelor și a celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, din cele aflate în coordonarea prim-ministrului, precum și din cele aflate sub controlul Parlamentului

Capitolul I — Salarii de bază

„Art. 1. — Salariile de bază ale personalului de execuție din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea, în coordonarea Guvernului, ministerelor și a celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, din cele aflate în coordonarea prim-ministrului, precum și din cele aflate sub controlul Parlamentului sunt diferențiate după nivelul studiilor.

Nivelul studiilor	Salariul de bază — lei —		Coeficient	
	Anul	2022		
	minim	maxim*)	minim	maxim*)
Studii superioare	3950	6909	1,58	2,76
Studii superioare de scurtă durată	3850	5324	1,54	2,13
Studii postliceale	3700	5200	1,48	2,08
Studii medii	3500	5162	1,40	2,06
Studii generale	2500	4813	1,00	1,93

*) Salariul de bază prevăzut la nivelul maxim cuprinde sporul de vechime în muncă la nivel maxim.”

„Art. 2. — Salariile de bază ale personalului de execuție din instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea, în coordonarea celorlalte organe de specialitate ale administrației publice locale, sunt diferențiate după nivelul studiilor.”

„Art. 7. — Pentru personalul de execuție, nivelul individual al salariilor de bază se stabilește de către conducătorul autorității

sau instituției publice finanțate integral din venituri proprii, pe baza criteriilor de evaluare a performanțelor profesionale stabilite de către acesta.

Art. 8. — Echivalarea funcțiilor specifice utilizate în prezentul capitol cu funcțiile prevăzute în anexele la prezenta lege se face de către Ministerul Muncii și Justiției Sociale, la solicitarea ordonatorului principal de credite.”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

Dosarul nr. 165/117/2024

13. Prin Cererea de chemare în judecată, înregistrată pe rolul Tribunalului Cluj cu nr. 165/117/2024, reclamanta ABC, în contradictoriu cu pârâțul Spitalul Clinic Județean de Urgență C-N, a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună, pentru perioada 1.01.2021—31.08.2021, obligarea pârâțului la: (i) recunoașterea dreptului reclamantei, în conformitate cu dispozițiile anexei nr. VII a Legii nr. 153/2017, la nivel maxim, începând cu veniturile aferente datei de 1.01.2021 până la 31.08.2021, conform studiilor sale superioare, gradului și treptei profesionale; (ii) plata diferențelor salariale convenite reclamantei conform anexei nr. VII a Legii nr. 153/2017 față de cele stabilite ca urmare a admiterii petiției 1, actualizate cu indicii de inflație și dobânda legală penalizatoare, calculată de la data exigibilității fiecărei obligații lunare de plată și până la plata efectivă, în raport de cuantumul maxim conform anexei nr. VII a Legii nr. 153/2017; (iii) emiterea actului administrativ de resort în acord cu petitele de mai sus; (iv) efectuarea convenitelor menționate în Registrul general de evidență a salariaților („REVISAL”) pentru aceeași perioadă; (v) achitarea către bugetul consolidat al statului a contribuțiilor aferente creanței de natură salarială solicitată prin prezenta cerere, începând cu 1.01.2021, pentru perioada de referință.

14. În motivarea cererii reclamanta a arătat că este angajată a Spitalului Clinic Județean de Urgență C-N, fiind încadrată în funcția de curier până la 31.08.2021. Începând cu data angajării, aceasta a fost nelegal încadrată, din punct de vedere al drepturilor salariale acordate, aplicându-i-se anexa nr. VIII a Legii nr. 153/2017.

15. În susținerea cererii reclamanta invocă prevederile art. 36 din Legea nr. 153/2017, art. 169 alin. (3)—(4) și art. 190 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare („Legea nr. 95/2006”), precum și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 61 din 17 octombrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 1172 din 7 decembrie 2022 („Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 61/2022”).

16. Reclamanta solicită a se reține că pârâțul Spitalul Clinic Județean de Urgență C-N este un spital public, finanțat integral din venituri proprii, aflat sub autoritatea/coordonarea Ministerului Sănătății, motiv pentru care în cauză sunt aplicabile prevederile anexei nr. VII a Legii nr. 153/2017.

17. La 1.12.2022, pârâțul a dispus, voluntar, plata personalului tehnic, economic, social și administrativ („TESA”) conform anexei nr. VII mai sus indicate, însă nu a acordat cuantumul legal ale salariilor de bază prevăzute de această anexă.

18. Pârâțul a dispus plata drepturilor salariale conform anexei nr. VII a Legii nr. 153/2017, la nivel maxim, pentru personalul TESA, începând doar cu 1.11.2023. Se apreciază că, în acest fel, pârâțul și-a recunoscut vinovăția, respectiv nelegala salarizare aferentă anului 2021.

19. Nu există nicio rațiune pentru care, în temeiul aceluiași dispoziții legale, să nu se recunoască dreptul reclamantei și anterior datei de 1.11.2023, prin raportare la cuantumul maxim, stabilit conform anexei nr. VII a Legii nr. 153/2017.

20. Prin întâmpinarea formulată, pârâtul Spitalul Clinic Județean de Urgență C-N a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

21. S-a precizat că: reclamanta este angajată a pârâtului din anul 2015, inițial încadrată în funcția de curier; la momentul angajării, reclamanta a fost remunerată potrivit vechimii deținute și în conformitate cu îndrumările obligatorii date de Ministerul Sănătății, în baza anexei nr. VIII a Legii nr. 153/2017; începând cu 1.09.2021, aceasta a fost încadrată în funcția de registru medical la Serviciul de evaluare și statistică medicală, conform Deciziei nr. xxxx/30.08.2021, salariul reclamantei fiind acordat potrivit anexei nr. II a Legii nr. 153/2017; începând cu luna decembrie 2022, s-a procedat la salarizarea personalului TESA în acord cu anexa nr. VII a Legii nr. 153/2017; reclamanta nu mai deținea, la acel moment (decembrie 2022), funcția de curier în cadrul personalului de deservire. Prin urmare, aceasta nu putea fi salarizată conform anexei nr. VII a Legii nr. 153/2017.

22. În ceea ce privește salarizarea personalului TESA, începând cu 1.12.2022, potrivit anexei nr. VII a Legii nr. 153/2017, se arată că această hotărâre a fost luată în vederea conformării cu cele statuete de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 61/2022, iar, anterior datei de 1.12.2022, s-a procedat la aplicarea prevederilor anexei nr. VIII a Legii nr. 153/2017, în conformitate cu îndrumările Ministerului Sănătății pentru stabilirea și plata salariilor angajaților din cadrul personalului TESA.

23. Prin Adresa nr. yyyy/25.09.2017, emisă de Ministerul Sănătății — Direcția de management și structuri unități sanitare, s-a comunicat pârâtului faptul că, pentru personalul TESA, se vor aplica prevederile anexei nr. VIII a Legii nr. 153/2017. De asemenea, prin intermediul corespondenței electronice, aceeași structură din cadrul Ministerului Sănătății le-a comunicat grile de salarizare aplicabile, grile care făceau referire la anexele nr. II și VIII ale actului normativ menționat.

24. Pârâtul invocă, de asemenea, dispozițiile art. 3 alin. (3) și (4) din Legea nr. 153/2017 și ale art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă și susține că nu există temei legal în baza căruia acesta să fie obligat la acordarea, cu efect retroactiv, a drepturilor salariale calculate potrivit anexei nr. VII a Legii nr. 153/2017.

25. Raportat la reglementările legale cuprinse în art. 1 și 7 din anexa nr. VII a Legii nr. 153/2017, angajatorul stabilește nivelul concret al salariului de bază în funcție de sporul de vechime de care angajatul beneficiază și în funcție de criteriile de la art. 7 din anexă. Acordarea nivelului maxim de salarizare nu reprezintă o obligație a angajatorului.

26. Pârâtul invocă, în susținerea celor de mai sus, jurisprudența națională în materie.

27. De asemenea, susține că, prin Adresa nr. zzzzz/6.12.2023, s-a procedat la majorarea salariului de bază la nivel maxim ca o formă de recunoaștere a performanțelor profesionale. Aceasta nu implică nicidecum faptul că reclamanta ar fi avut dreptul să beneficieze de nivelul maxim de salarizare în perioada 1.01.2021—31.08.2021.

28. Tribunalul judecă într-o cauză dintre cele prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024. *Dosarul nr. 1.302/40/2023*

29. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Botoșani cu nr. 1.302/40/2023, reclamantul Uniunea Sindicală Județeană Sanitas B., pentru membrii AAA ș.a., a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul Spitalul Județean de Urgență M.B., obligarea acestuia: (i) să stabilească și să plătească salariul de bază pentru funcția îndeplinită de reclamant, în conformitate cu dispozițiile anexei nr. VII a Legii nr. 153/2017; (ii) să stabilească și să plătească sporurile cuvenite reclamantilor în conformitate cu dispozițiile art. 9 și 10 ale anexei nr. VII a Legii nr. 153/2017;

(iii) să plătească reclamanților diferențele dintre drepturile salariale și sporurile încasate și cele cuvenite, în conformitate cu anexa nr. VII a Legii nr. 153/2017, pe ultimii 3 ani anterior datei introducerii prezentei acțiuni, drepturile restante urmând a fi actualizate în funcție de coeficientul de inflație, aplicabil la data plății efective, la care se adaugă dobânda legală penalizatoare aferentă, începând cu data de la care se cuvin aceste drepturi și până la data plății efective.

30. În drept, acțiunea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 28 din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată (în vigoare de la 13 mai 2022 până la 24 decembrie 2022, fiind abrogată prin Legea nr. 367/2022 și înlocuită prin Legea nr. 248/2013), ale art. 9 din Legea nr. 153/2017, ale anexei nr. VII a Legii nr. 153/2017 și ale art. 268 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare („Codul muncii”).

31. Pârâtul Spitalul Județean de Urgență M.B. a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii.

32. Prin Sentința civilă nr. 345 din 11 aprilie 2024, Tribunalul Botoșani — Secția I civilă: a admis excepția prescripției dreptului material la acțiune invocată de pârâtă cu privire la pretențiile anterioare datei de 31.05.2020 și a respins ca atare cererea pentru această perioadă; a admis în parte cererea, astfel cum a fost precizată; a obligat pârâtul Spitalul Județean de Urgență M.B. să plătească reclamanților salariul de bază și sporurile cuvenite pentru funcția îndeplinită de fiecare în cadrul Serviciului TESA, în conformitate cu anexa nr. VII a Legii nr. 153/2017; a obligat pârâtul să plătească reclamanților diferențele dintre drepturile salariale și sporurile încasate și cele cuvenite începând cu 31.05.2020 și până la data plății efective, drepturile restante urmând a fi actualizate cu indicele de inflație și dobânda legală penalizatoare.

33. Pentru a pronunța hotărârea de mai sus, instanța de fond a reținut, în esență, argumentele redată în continuare.

34. Raportat la reglementările art. 36 alin. (3) și (4), art. 38, art. 9 și 12, precum și la anexele Legii nr. 153/2017 și art. 190 alin. (1) din Legea nr. 95/2006, pârâtul este o instituție publică finanțată integral din venituri proprii, motiv pentru care, în ceea ce privește personalul fără specialitate medicală, îi sunt aplicabile prevederile anexei nr. VII a Legii nr. 153/2017.

35. Având în vedere și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 61/2022, s-a constatat că salarizarea reclamanților a fost stabilită în mod eronat, deoarece, potrivit funcțiilor acestora și specificului unității angajatoare, salarizarea ar fi trebuit să le fie stabilită prin raportare la art. 2 și 4 din anexa nr. VII a Legii nr. 153/2017.

36. Împotriva sentinței civile indicate la paragraful 32 din prezenta decizie a formulat apel pârâtul Spitalul Județean de Urgență M.B., prin care a solicitat admiterea apelului, rejudecarea fondului și respingerea acțiunii formulate de reclamanți.

37. Apelantul susține că funcțiile reclamanților se regăsesc în anexa nr. VIII — Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” — a Legii nr. 153/2017, anexa nr. VII a actului normativ menționat neprevăzând funcții, ci doar nivel de studii, denumiri de funcții fiind specificate doar pentru cele de conducere, în condițiile în care domeniul de activitate al unității angajatoare este cel specific familiei ocupaționale bugetare „Sănătate”.

38. Încadrarea funcțiilor reclamanților în anexa nr. VIII a Legii nr. 153/2017 rezultă din art. 2 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică

centrală („Hotărârea Guvernului nr. 917/2017”), care prevede că regulamentul-cadru de mai sus se aplică și personalului prevăzut la pct. B de la cap. II din anexa nr. VIII a Legii nr. 153/2017.

39. Conform Legii nr. 95/2006, activitățile de asistență de sănătate publică se finanțează: de la bugetul de stat; de la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate („FNUASS”) care este un fond special (din care se achită de ani de zile spitalelor publice cheltuieli salariale prin transferuri); de la bugetele locale; din venituri proprii; fonduri externe rambursabile și nerambursabile; contracte cu terții; contribuții personale și plăți directe, după caz, potrivit legii, legiuitorul făcând distincție între veniturile proprii și veniturile de la bugetul FNUASS ale spitalelor publice.

40. Astfel, activitățile spitalelor publice nu pot fi considerate ca fiind finanțate integral din venituri proprii obținute în baza contractelor de prestări servicii încheiate cu casele de asigurări de sănătate.

41. Se arată că Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 61/2022 nu este aplicabilă în cauză, deoarece se referă la spitale publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății, conform Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare („Hotărârea Guvernului nr. 144/2010”). Or, apelantul-pârât nu face parte din această categorie, dat fiind că, începând cu anul 2010, este unitate sanitară publică cu paturi pentru care s-a transferat managementul asistenței medicale către autoritățile administrației publice locale — Consiliul Județean B., conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 162/2008 privind transferul ansamblului de atribuții și competențe exercitate de Ministerul Sănătății Publice către autoritățile administrației publice locale, cu modificările și completările ulterioare („Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 162/2008”), și Hotărârii Guvernului nr. 529/2010 pentru aprobarea menținerii managementului asistenței medicale la autoritățile administrației publice locale care au desfășurat faze-pilot, precum și a Listei unităților sanitare publice cu paturi pentru care se menține managementul asistenței medicale la autoritățile administrației publice locale și la Primăria Municipiului București și a Listei unităților sanitare publice cu paturi pentru care se transferă managementul asistenței medicale către autoritățile administrației publice locale și către Primăria Municipiului București, cu modificările și completările ulterioare („Hotărârea Guvernului nr. 529/2010”).

42. Intimata reclamantă Uniunea Sindicală Județeană „Sanitas” B. a formulat întâmpinare la apelul depus potrivit celor de mai sus, solicitând respingerea acestuia, ca nefondat.

43. Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă judecă într-o cauză dintre cele prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

Dosarul nr. 165/117/2024

44. Prin Încheierea de ședință din 2 septembrie 2024, instanța de trimitere a reținut că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

Dosarul nr. 1.302/40/2023

45. Prin Încheierea de ședință din 9 octombrie 2024, instanța de trimitere a reținut că: sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 1 și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, dat fiind faptul că, în cauză, este vorba despre un proces privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice; Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra problemei de

drept și nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

46. Curtea de apel apreciază că, deși dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, față de scopul declarat al legiuitorului avut în vedere la adoptarea actului normativ, precum și față de modalitatea de reglementare, în concepția ordonanței menționate, diferă condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept față de cele stabilite prin art. 519 din Codul de procedură civilă.

47. Se apreciază că singura condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nu facă nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

48. Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea de formulare a textului, fără a se mai impune stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție că este necesar potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă, întrucât din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 reiese că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului plătit din fonduri publice. Cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă procesul analizarea chestiunii privind dificultatea interpretării chestiunii de drept.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

Dosarul nr. 165/117/2024

49. Prin susținerile orale de la termenul de judecată din 2 septembrie 2024, reclamanta a apreciat că, în cauză, nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, dat fiind faptul că s-a conturat o jurisprudență în materie, la care a făcut referire în cuprinsul acțiunii.

50. Pârâtul nu a prezentat un punct de vedere asupra chestiunii de drept supuse dezlegării.

Dosarul nr. 1.302/40/2023

51. Potrivit punctului de vedere exprimat de apelantul-pârât, în cauză sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 și ar trebui sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a se pronunța cu privire la aceeași problemă de drept dezlegată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 61/2022, însă, de această dată, pentru cealaltă categorie de spitale, care nu se finanțează integral din venituri proprii și nu sunt în subordinea Ministerului Sănătății.

52. În opinia intimetei-reclamante, Spitalul Județean de Urgență M.B. este supus reglementărilor Legii nr. 95/2006 [art. 169 alin. (3), art. 188 alin. (1) și art. 190], fiind o instituție publică finanțată integral din venituri proprii, aflată în subordinea Consiliului Județean B. Prin urmare, intimatul-reclamant se încadrează în categoria instituțiilor publice avute în vedere în cadrul Deciziei nr. 61/2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

Dosarul nr. 165/117/2024

53. Invocând prevederile art. 1 din anexa nr. VII a Legii nr. 153/2017, instanța de trimitere arată că salariile de bază ale

personalului de execuție sunt diferențiate după nivelul studiilor, în tabelul de la acest articol fiind indicate un prag minim și un prag maxim. Spre deosebire de celelalte anexe, în cuprinsul acesteia nu se indică cuantumul concret al salariului convenit la nivelul anului 2022, stabilit în raport cu anumite criterii (funcție, nivel de studii, grad). Salariul de bază prevăzut la nivelul maxim cuprinde sporul de vechime în muncă la nivel maxim, astfel cum se stipulează în finalul tabelului din lege.

54. Numai în urma finalizării procedurii prevăzute de dispozițiile art. 7 din anexa nr. VII a Legii nr. 153/2017, aplicabilă în privința personalului TESA din cadrul spitalelor publice, va fi cunoscut cuantumul concret al salariului de bază al reclamantei de la nivelul anului 2022.

Dosarul nr. 1.302/40/2023

55. Făcând referire la Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 61/2022, precum și la Minuta întâlnirii președinților secțiilor pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, București 23—24 noiembrie 2022 (punctul 5 de pe ordinea de zi de la secțiunea litigii de muncă), instanța de trimitere prezintă cele două opinii conturate cu privire la problema de drept, fără a preciza care este punctul său de vedere asupra acesteia din urmă.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

56. Curțile de apel Brașov, Cluj, Constanța, Craiova, Pitești și Ploiești au transmis hotărâri judecătorești relevante cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării, iar curțile de apel București, Iași și Alba Iulia au transmis puncte de vedere teoretice asupra acestei chestiuni.

57. Într-o orientare jurisprudențială, s-a apreciat că, subsecvent reținerii aplicabilității anexei nr. VII a Legii nr. 153/2017, în aplicarea dispozițiilor art. 1 din anexa nr. VII a Legii nr. 153/2017, nu este obligatoriu ca stabilirea nivelului de salarizare a personalului TESA din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății, să se realizeze la nivelul maxim al anului 2022.

58. Această orientare jurisprudențială se regăsește la nivelul curților de apel Craiova — Secția de litigii de muncă și asigurări sociale, Constanța — Secția I civilă și Pitești — Secția I civilă și al tribunalelor Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și Covasna — Secția civilă.

59. În același sens au fost exprimate și punctele de vedere teoretice, nesuținute de practică judiciară, comunicate de următoarele instanțe: curțile de apel Alba Iulia, Iași și Ploiești și tribunalele Giurgiu și Vaslui.

60. În susținerea acestei orientări jurisprudențiale au fost invocate considerentele deciziilor Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 61/2022 și nr. 3 din 29 ianuarie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 132 din 15 februarie 2024 („Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 3/2024”), paragraful 90, precum și prevederile art. 1 și art. 7 din anexa nr. VII a Legii nr. 153/2017.

61. Față de reglementările menționate în cele de mai sus, angajatorul va stabili nivelul concret al salariului de bază în funcție de sporul de vechime de care acel angajat beneficiază și în funcție de criteriile de la art. 7 din anexa nr. VII a Legii nr. 153/2017, astfel că, în absența dovedirii îndeplinirii acestor criterii pentru nivelul pretins de reclamant, este neîntemeiată pretenția acordării pragului maxim al salariului de bază prevăzut pentru anul 2022.

62. Într-o altă orientare jurisprudențială, s-a apreciat că, subsecvent reținerii aplicabilității anexei nr. VII a Legii nr. 153/2017, în aplicarea dispozițiilor art. 1 din anexa

menționată, este obligatoriu ca stabilirea nivelului de salarizare a personalului TESA din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății, să se realizeze la nivelul maxim al anului 2022.

63. Această orientare jurisprudențială se regăsește la nivelul Curții de Apel Pitești — Secția I civilă și Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

64. În același sens au fost exprimate și punctele de vedere teoretice, nesuținute de practică judiciară, comunicate de următoarele instanțe: tribunalele Ialomița, Ilfov, Teleorman, Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Brașov.

65. În susținerea acestei orientări jurisprudențiale au fost invocate dispozițiile art. 1 din anexa nr. VII a Legii nr. 153/2017, precum și principiile legalității și predictibilității salariale, care impun ca drepturile salariale să fie stabilite clar și previzibil pentru a evita orice ambiguitate sau inechitate în aplicarea legii. De asemenea, s-a apreciat că respectarea nivelului maxim al drepturilor salariale prevăzute pentru anul 2022 asigură uniformitate în tratamentul salarial al personalului din cadrul spitalelor publice.

66. În plus, principiile egalității și nediscriminării, prevăzute în art. 6 alin. (1) din Legea nr. 153/2017, impun ca toți angajații care desfășoară activități similare să fie remunerați în mod egal, fără discriminare. Astfel, aplicarea nivelului maxim de salarizare stabilit pentru anul 2022 asigură respectarea acestui principiu, evitând discrepanțele salariale care ar putea apărea din cauza diferențelor de finanțare sau de subordonare administrativă.

67. Celelalte curți de apel nu au identificat practică judiciară în materie și nici nu au comunicat opinii teoretice.

68. *Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție* a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

69. Curtea Constituțională nu s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 1 din anexa nr. VII a Legii nr. 153/2017.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

70. În mecanismele de unificare a practicii judiciare a fost identificată Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 61 din 17 octombrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1172 din 7 decembrie 2022, prin care a fost admisă sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 3.631/99/2021 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și s-a stabilit că, „În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) și ale art. 36 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, salarizarea personalului TESA din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății, se realizează potrivit anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017”, reținându-se, în considerente, următoarele:

„129. Prin urmare, și din această perspectivă, dispoziția imperativă din art. 36 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 impune ca salarizarea personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii să se realizeze potrivit anexei nr. VII la legea-cadru.

130. O salarizare a personalului bugetar nonmedical din cadrul «instituțiilor publice finanțate integral din venituri proprii» urmează a se raporta, în funcție de studiile personalului în cauză, la dispozițiile art. 7 și 8 din capitolul I al anexei nr. VII, care prevăd că, «Pentru personalul de execuție, nivelul

individual al salariilor de bază se stabilește de către conducătorul autorității sau instituției publice finanțate integral din venituri proprii, pe baza criteriilor de evaluare a performanțelor profesionale stabilite de către acesta» (art. 7), respectiv că «Echivalarea funcțiilor specifice utilizate în prezentul capitol cu funcțiile prevăzute în anexele la prezenta lege se face de către Ministerul Muncii și Justiției Sociale, la solicitarea ordonatorului principal de credite» (art. 8). Aceasta, întrucât anexa nr. VII nu prevede funcții specifice unei familii ocupaționale, ci doar nivelul salarizării minime și maxime.

131. Nu se poate considera că, întrucât anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017 presupune stabilirea integrală a grilei de salarizare la nivelul ordonatorului de credite în baza unui algoritm propriu, dispozițiile din anexă nu pot fi aplicate scindat și parțial, doar pentru anumite categorii de personal, în situația de față pentru personalul TESA.

132. În concret, salarizarea conform anexei menționate pentru personalul nonmedical nu are ca efect stabilirea de salarii diferite pentru funcții identice în cadrul aceleiași familii ocupaționale, neexistând o astfel de situație premisă.

133. Faptul că ordonatorul de credite va avea în vedere atât dispozițiile din anexa nr. II, cât și pe cele din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017 la nivelul unei singure instituții publice nu implică aplicarea distinctă a legii pentru categorii profesionale diferite, acest argument putând fi invocat și în cazul în care s-ar fi impus ca salarizarea să fie raportată, în cazul analizat, la anexa nr. II și anexa nr. VIII la aceeași lege-cadru.”

X. Raportul asupra chestiunii de drept

71. Judecătorii-raportori au propus două soluții alternative, respectiv de respingere, ca inadmisibile, a sesizărilor și de admitere a sesizărilor conexe și dezlegarea chestiunilor de drept după cum urmează:

— în aplicarea dispozițiilor art. 1 din anexa nr. VII a Legii nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilirea nivelului de salarizare a personalului tehnic, economic și socioadministrativ din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății, nu trebuie să se realizeze la nivelul maxim al anului 2022;

— în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) și ale art. 36 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, salarizarea personalului tehnic, economic și socioadministrativ din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, dar care nu se află în subordinea Ministerului Sănătății, se realizează potrivit anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

XI.1. Asupra admisibilității sesizării

72. Temeiul prezentei sesizări îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale. Domeniul de reglementare a acestui act normativ, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 14 iunie 2024, este conturat prin dispozițiile art. 1, ordonanța aplicându-se în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice,

indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

73. În această materie s-a instituit o procedură specială privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sens în care, prin art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se prevăd următoarele: „Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

74. Rezultă că aceste prevederi se aplică cu prioritate în raport cu dispozițiile art. 519—521 din Codul de procedură civilă, potrivit principiului *specialia generalibus derogant*, urmând a se completa însă, în mod corespunzător, cu prevederile dreptului comun, Codul de procedură civilă, astfel cum se și statuează expres prin art. 4, conform căruia „dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie”.

75. Prin urmare, în contextul normativ expus, procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții de admisibilitate a sesizării:

- (i) existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță sau în calea de atac;
- (ii) cauza să fie dintre cele prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze, astfel cum au fost evocate în precedent;
- (iii) existența unei chestiuni de drept veritabile de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;
- (iv) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

76. A. Dosarul nr. 165/117/2024

Verificând condițiile de admisibilitate în ceea ce privește sesizarea Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „Dacă, subsecvent reținerii aplicabilității anexei nr. VII a Legii nr. 153/2017, în aplicarea dispozițiilor art. 1 din anexa nr. VII a Legii nr. 153/2017, stabilirea nivelului de salarizare a personalului tehnic, economic și socioadministrativ din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății, trebuie să se realizeze la nivelul maxim al anului 2022”, înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 18 septembrie 2024 cu nr. 1.970/1/2024, se constată următoarele:

77. Prima condiție legală este îndeplinită, întrucât cauza se află în curs de soluționare pe rolul Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, care judecă în primă instanță, conform art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă și art. 269 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 42/2023.

78. Cauza este inclusă în domeniul de aplicabilitate a Legii nr. 153/2017, prin urmare, aparține obiectului de reglementare a Ordonanței de urgență nr. 62/2024, prin raportare la teza

privind „stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice”.

79. În ceea ce privește condiția de admisibilitate care vizează identificarea unei veritabile probleme de drept care ar putea forma obiectul sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile se observă că legiuitorul instituie o dublă condiționare: pe de o parte, să existe o chestiune de drept veritabilă și serioasă, iar, pe de altă parte, să fie stabilită legătura necesară între dezlegarea chestiunii de drept identificate și soluționarea cauzei pe fond.

80. În ceea ce privește caracterul veritabil și serios al problemei de drept, aceasta presupune existența unei norme susceptibile de interpretări diferite, sens în care se impune declanșarea mecanismului de unificare a practicii judiciare în scopul înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării.

81. În cauză, instanța de trimitere a identificat ca problemă de drept chestiunea stabilirii salarizării la nivelul maxim prevăzut de lege pentru personalul tehnic, economic și socioadministrativ din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății, subsecvent reținerii aplicabilității art. 1 din anexa nr. VII a Legii nr. 153/2017.

82. Problema astfel enunțată are legătură cu soluționarea cauzei, de modul de interpretare a normei juridice depinzând însuși obiectul concret al pretențiilor deduse judecării în cauză de către angajatul care a făcut parte din categoria de personal respectivă într-o perioadă anterioară de aplicare a acesteia.

83. Analizând potențialul acestei dispoziții de a genera interpretări diferite, este de reținut că, în legătură cu acest aspect, s-au conturat două opinii exprimate atât din punct de vedere teoretic, cât și în hotărârile, reduse ca număr, depuse la dosar.

84. Astfel, într-o primă opinie s-a apreciat că dispozițiile art. 1 din anexa nr. VII a Legii nr. 153/2017 se interpretează coroborat cu cele ale art. 7, potrivit cărora nivelul individual al salariilor de bază se stabilește de către conducătorul autorității sau instituției publice finanțate integral din venituri proprii, pe baza criteriilor de evaluare a performanțelor profesionale stabilite de către acesta. Prin urmare, nu există o obligație a angajatorului de a stabili salariul la nivelul maxim.

85. În cea de-a doua opinie s-a reținut că personalul este îndreptățit la stabilirea unui salariu la nivelul maxim al anului 2022 în aplicarea principiilor legalității, al predictibilității salariale, al egalității și nediscriminării, pentru a uniformiza tratamentul salarial al personalului care desfășoară activități similare, indiferent de autoritatea în subordinea căreia se află unitatea medicală. Prin urmare, norma este susceptibilă de interpretare neunitară.

86. Verificând condiția ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra acestei chestiuni de drept, se constată că prin Decizia nr. 61/2022, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale, stabilind că, în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) și ale art. 36 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, salarizarea personalului tehnic, economic și socioadministrativ din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății, „se realizează potrivit anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017”.

87. Aceasta este și rațiunea pentru care instanța de trimitere a considerat că întrebarea preliminară adresată este subsecventă stabilirii aplicabilității în cauză a anexei nr. VII în ceea ce privește situația reclamantei, chestiune care, după

pronunțarea Deciziei nr. 61/2022 mai sus menționate, nu mai constituie obiect de jurisprudență neunitară.

88. Deși în considerentele deciziei de unificare menționate se face trimitere la art. 7 și 8 din anexa nr. VII a Legii nr. 153/2017 (paragraful 130), aplicarea criteriilor de stabilire a salariilor nu a constituit obiectul unei dezlegări explicite în dosarul anterior, astfel că nu se poate aprecia că Înalta Curte a statuat asupra fondului chestiunii de drept.

89. B. *Dosarul nr. 1.302/40/2023*

Verificând condițiile de admisibilitate în ceea ce privește sesizarea Curții de Apel Suceava — Secția I civilă în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „Dacă, în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) și ale art. 36 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, salarizarea personalului tehnic, economic și socioadministrativ din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, dar care nu se află în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății (respectiv nu se regădesc în anexa nr. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010), se realizează potrivit anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017”, înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 14 octombrie 2024 cu nr. 2.218/1/2024, dosarul fiind conexas la Dosarul nr. 1.970/1/2024, se constată următoarele:

90. Prima condiție legală este îndeplinită, întrucât cauza se află în curs de soluționare pe rolul Curții de Apel Suceava — Secția I civilă, care judecă în apel, conform art. 96 pct. 2 din Codul de procedură civilă și art. 269 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 42/2023.

91. Cauza este inclusă în domeniul de aplicabilitate a Legii nr. 153/2017 prin teza privind „stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice”.

92. În cauză, instanța de trimitere solicită a se stabili dacă salarizarea personalului tehnic, economic și socioadministrativ din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, dar care nu se află în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății, se realizează potrivit anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017.

93. Problema astfel enunțată are legătură cu soluționarea cauzei, de modul de interpretare a normei juridice depinzând însuși obiectul concret al pretențiilor deduse judecării în cauză de către salariații unei unități medicale aflate în subordinea consiliului județean.

94. Este de reținut că instanța de trimitere nu a respectat obligația de a enunța un punct de vedere propriu cu privire la interpretarea normei, mulțumindu-se să inventarieze cele două opinii contrare și să menționeze, în sprijinul acestora, existența Deciziei nr. 61/2022, precum și a unei minute a președinților de secții ale curților de apel în materie, întocmită însă anterior publicării Deciziei nr. 61/2022 în Monitorul Oficial al României, Partea I.

95. În ceea ce privește potențialul acestei dispoziții de a genera interpretări diferite, deși în legătură cu acest aspect în dosarul conexas nu au fost solicitate jurisprudențe și opinii teoretice, analiza chestiunii de drept se va face prin raportarea la jurisprudența atașată primului dosar, în care, în calitate de părți, figurează și unități sanitare ce nu sunt subordonate autorității centrale, ci autorităților locale.

96. În această situație, instanțele au apreciat că personalul angajat al unei unități medicale subordonate consiliului local, respectiv județean este salarizat în baza anexei nr. VII a Legii-cadru nr. 153/2017, cu referire la considerentul dezvoltat în Decizia nr. 61/2022, care a identificat drept criteriu pe baza căruia o astfel de instituție se încadrează în dispozițiile art. 36 alin. (3)

din Legea nr. 153/2017 ca aceasta să fie o instituție publică finanțată integral din fonduri proprii, înlăturând apărările unităților medicale cu privire la inaplicabilitatea Deciziei nr. 61/2022.

97. Distinct, s-a reținut și împrejurarea că, astfel cum rezultă din analiza normelor legale ce reglementează domeniul sănătății, deși aceste unități sanitare nu se află în subordonarea Ministerului Sănătății, din punct de vedere managerial, se află sub autoritatea și coordonarea acestuia, prin urmare și din această perspectivă ar fi îndeplinită premisa încadrării în anexa nr. VII a Legii nr. 153/2017 (Tribunalul Covasna, Tribunalul Gorj, Curtea de Apel Pitești, Curtea de Apel Ploiești).

98. Într-o hotărâre s-a reținut incidența art. 2 și nu a art. 1 din anexa nr. VII a Legii nr. 153/2017 în situația spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, care se află în subordinea consiliului județean (Curtea de Apel Ploiești).

99. Verificând și în acest caz condiția ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra acestei chestiuni de drept, se constată că, prin Decizia nr. 61/2022, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a procedat la interpretarea și aplicarea prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) și ale art. 36 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 cu referire la situația încadrării în anexa nr. VII a salariizării personalului tehnic, economic și socioadministrativ din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății.

100. Pentru a stabili dacă salariizarea acestei categorii de personal se face în temeiul anexei nr. VII (prin prisma criteriului determinat de regimul de finanțare) ori în baza anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 (care instituie reguli pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”, spre exemplu în capitolul II litera B „Alte unități bugetare de subordonare centrală și locală, precum și din compartimentele de contabilitate, financiar, aprovizionare, investiții”, specifice funcțiilor nonmedicale din sistemul medical), Înalta Curte a reținut ca fiind aplicabile dispozițiile art. 169 alin. (3) și (4), art. 190 alin. (1) și art. 193 alin. (1) din Legea nr. 95/2006, respectiv ale art. 62 și 65 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice.

101. Înalta Curte nu a făcut distincție, în enunțarea acestui criteriu, între spitalele subordonate Ministerului Sănătății și cele aflate în subordonarea autorităților locale, însă a utilizat și argumente referitoare la spitale aflate în subordinea Ministerului Sănătății prin referire la anexa nr. 2 a Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 ce cuprinde Lista unităților cu personalitate juridică aflate în subordinea sau sub autoritatea Ministerului Sănătății, în considerarea faptului că acea sesizare viza situația unui spital aflat în subordinea Ministerului Sănătății (paragrafele 120—125). Prin urmare, neconstituind obiectul unei dezlegări explicite în dosarul anterior, și în acest caz se impune o dezlegare pe fond a chestiunii de drept.

XI.2. Asupra fondului chestiunii de drept

102. A. Dosarul nr. 165/117/2024

În ceea ce privește prima întrebare, referitoare la stabilirea nivelului de salariizare la maximum anulului 2022, este de reținut faptul că din jurisprudența comunicată de curțile de apel la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție rezultă că instanțele au evaluat aplicabilitatea art. 1 din anexa nr. VII a Legii nr. 153/2017 pentru perioada anterioară anului 2022 prin prisma dispozițiilor art. 38 din aceeași lege, care reglementează creșterea etapizată a salariului cu procente calculate pe baza diferenței dintre salariul în plată și cel prevăzut în anexele legii pentru anul 2022, acordând retroactiv, în perioada de prescripție, drepturile salariale solicitate în urma încadrării în anexa nr. VII, iar, din 2022, prin raportare la nivelul stabilit pentru acest an.

103. În cauză nu s-a solicitat o dezlegare cu privire la întinderea temporală a efectelor Deciziei nr. 61/2022, apreciindu-se, unanim, faptul că, reprezentând o decizie

interpretativă, aceasta face corp comun cu norma interpretată și se aplică pe toată durata de activitate a normei.

104. Problema de drept a fost generată de împrejurarea că anexa nr. VII nu cuprinde salarii cu un quantum determinat pe baza unor criterii legale (categoria profesională, vechime, nivel de studii) similar altor anexe, ci doar limite minime și maxime, cu mențiunea că limita maximă cuprinde și vechimea maximă. Aceasta întrucât, pentru categoria de angajați salariați în baza acestei anexe, legiuitorul a optat pentru un principiu distinct de salariizare, și anume acela al stabilirii salariului individual pe baza criteriilor de evaluare a performanțelor profesionale, impunând, ca etapă prealabilă, potrivit art. 8 din anexă, ordonatorilor de credite să solicite Ministerului Muncii și Solidarității Sociale echivalarea funcțiilor specifice din acest capitol cu cele din celelalte anexe, pentru a putea fi stabilite grilele de salariizare potrivit criteriilor legale enunțate.

105. De aceea, Ministerul Sănătății, prin ordin, a stabilit nivelurile de salariizare pentru fiecare categorie profesională, susținând că a procedat la acordarea nivelului maxim începând cu data de 1.01.2023, în concretizarea intenției de a recompensa munca depusă de către angajați. Prin urmare, această împrejurare reprezintă o chestiune de aplicare a legii aflată în marja de apreciere a ordonatorului de credite, fără a exista în sarcina sa o obligație legală de acordare a plafonului maxim de salariizare, cu atât mai mult cu cât aplicarea acestei dispoziții presupune coroborarea cu etapa evaluării individuale a salariaților.

106. În acest sens sunt și considerentele Deciziei nr. 61/2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, care, în paragraful 130, menționează faptul că salariizarea personalului bugetar nonmedical din cadrul „instituțiilor publice finanțate integral din venituri proprii” urmează a se raporta, în funcție de studiile personalului în cauză, la dispozițiile art. 7 și 8 din anexa nr. VII a Legii nr. 153/2017.

107. Cum în anexă sunt prevăzute doar limitele minime și maxime ale salariului de bază, salariizarea individuală nu poate fi făcută prin aplicarea directă a limitei maxime, astfel că, după reținerea aplicabilității anexei nr. VII, urmează a fi parcursă procedura reglementată de art. 8 (echivalarea funcțiilor, stabilirea grilelor de salariizare), apoi cea prevăzută de art. 7 (aplicarea criteriilor de evaluare a performanțelor profesionale individuale), pentru ca dreptul salarial să dobândească un caracter cert și determinat, cu mențiunea că pentru perioada anterioară anului 2022 se aplică normele tranzitorii de eşalonare a creșterilor salariale prevăzute de art. 38 alin. (4) din Legea nr. 153/2017.

108. În consecință, acestei întrebări urmează a i se răspunde în sensul că, în aplicarea dispozițiilor art. 1 din anexa nr. VII a Legii nr. 153/2017, stabilirea nivelului de salariizare a personalului tehnic, economic și socioadministrativ din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății, nu este obligatoriu a se raporta la nivelul maxim al anului 2022.

109. B. Dosarul nr. 1.302/40/2023

În ceea ce privește sesizarea din dosarul conex, prin aceasta se solicită a se stabili dacă și salariizarea personalului tehnic, economic și socioadministrativ din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, care nu sunt în subordinea Ministerului Sănătății, se realizează potrivit anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017.

110. În acest caz pot fi preluate, pentru identitate de rațiune, argumentele Deciziei nr. 61/2022 care nu a utilizat, drept criteriu de încadrare a salariizării acestei categorii de personal în anexa nr. VII, relația de subordonare a spitalelor publice Ministerului Sănătății, ci s-a raportat la noțiunea de „instituție publică

finanțată integral din venituri proprii” salarizată potrivit anexei nr. VII a Legii nr. 153/2017.

111. Astfel, procedând la analiza coroborată a dispozițiilor art. 169 alin. (3) și (4) („Spitalele se organizează și funcționează, în funcție de regimul proprietății, în: a) spitale publice, organizate ca instituții publice (...)”, ale art. 190 alin. (1) („spitalele publice sunt instituții publice finanțate integral din venituri proprii”) și ale art. 192 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății cu cele ale art. 62 și 65 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice (referitor la „Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale instituțiilor publice”), prin Decizia nr. 61/2022 s-a concluzionat că „spitalele publice sunt instituții publice finanțate integral din venituri proprii, în sensul art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 153/2017”, ce funcționează pe baza autonomiei financiare, întrucât veniturile proprii provin din sumele încasate pentru serviciile medicale, alte prestații efectuate pe bază de contract, precum și din alte surse, conform legii. A fost înlăturat, ca nerelevant pentru această clasificare, faptul că aceste unități primesc sume acordate în completare de la bugetul de stat sau bugetele locale (paragraful 119).

112. Deși face referire la anexa nr. 2 a Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 ce cuprinde Lista unităților cu personalitate juridică aflate în subordinea sau sub autoritatea Ministerului Sănătății (în considerarea faptului că, în dosarul în care s-a formulat sesizarea admisă prin Decizia nr. 61/2022, calitatea de pârât o avea un spital aflat în subordinea Ministerului Sănătății, paragrafele 120—125), Înalta Curte conchide că distincția făcută în anexă privind sursele de finanțare nu schimbă natura juridică a unităților sanitare finanțate din venituri proprii.

113. Statuând că trimiterea la aceeași anexă se face pentru toate unitățile menționate de art. 36 alin. (3) din Legea nr. 153/2017, normă despre care afirmă că ar cuprinde o dispoziție imperativă ca salarizarea personalului din instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii să se realizeze potrivit anexei nr. VII din legea-cadru (paragraful 129), și având în vedere faptul că textul de lege menționat le vizează și pe cele

aflate în subordinea organelor administrației publice locale, se constată că decizia cuprinde dezlegări de ordin general care pot fi aplicate și în legătură cu chestiunea de drept ce face obiect al sesizării.

114. Prin urmare, câtă vreme spitalul este o instituție publică finanțată din venituri proprii, intră în domeniul de aplicare al anexei nr. VII a Legii-cadru nr. 153/2017 care cuprinde reglementări specifice pentru salarizarea personalului nonmedical din această instituție, indiferent dacă se află în subordinea, autoritatea sau coordonarea ministerului sau a organelor de specialitate ale administrației publice locale, astfel cum prevede art. 36 alin. (3) din Legea nr. 153/2017 coroborat cu art. 2 alin. (1) lit. c), texte de lege care nu disting în raport cu autoritățile centrale sau locale cărora unitatea medicală li se subordonează.

115. Din această perspectivă nu prezintă relevanță faptul că unitățile sanitare se află în subordonarea sau autoritatea Ministerului Sănătății, potrivit anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 144/2010, sau în domeniul de reglementare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 162/2008 privind transferul ansamblului de atribuții și competențe exercitate de Ministerul Sănătății către autoritățile administrației publice locale (unități medicale nominalizate în Hotărârea Guvernului nr. 529/2010 pentru care autoritățile locale au dobândit atribuții de management al asistenței medicale), întrucât ceea ce atrage încadrarea în grila de salarizare prevăzută de anexa nr. VII a Legii nr. 153/2017 este statutul de instituție publică finanțată integral din venituri proprii.

116. Pentru aceste motive, răspunsul la sesizare va fi în sensul că, în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) și ale art. 36 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, salarizarea personalului tehnic, economic și socioadministrativ din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, dar care nu se află în subordinea Ministerului Sănătății, se realizează potrivit anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017.

117. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizările conexe formulate de Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 165/117/2024 și de Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.302/40/2023 și, în consecință, stabilește că:

În aplicarea dispozițiilor art. 1 din anexa nr. VII a Legii nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilirea nivelului de salarizare a personalului tehnic, economic și socioadministrativ din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății, nu trebuie să se realizeze la nivelul maxim al anului 2022.

În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) și ale art. 36 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, salarizarea personalului tehnic, economic și socioadministrativ din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, dar care nu se află în subordinea Ministerului Sănătății, se realizează potrivit anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 18 noiembrie 2024.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Elena-Mădălina Ivănescu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

